

Jednička

Oblastní sdružení ODS Praha 1 • www.odspraha1.cz • leden 2018

Selektivní demokraté v akci

str. 2

Rozhovor s Mirkem Topolánkem

str. 4-5

Mikuláš přišel loni hned dvakrát

str. 9

Vážení čtenáři,

vstoupili jsme do roku 2018, který je opět volební. Bilancujeme rok 2017, úspěchy i prohry. Podzimní volby do Poslanecké sněmovny vyhrálo Babišovo hnutí ANO s necelými 30% hlasů těch, kteří k volbám přišli. Uspěla i parta kolem Tomia Okamury a Piráti. I přes nejslabší volební výsledek v historii reálně vzrostl také vliv komunistů. Hlasy původních voličů KSČM se dle dostupných analýz přelily do hnutí ANO. ODS skončila jako druhá nejsilnější strana s téměř 12% a všichni doufáme, že se postupně vrací zpět, na pozici silné pravicové demokratické strany. Nadále pracujeme všichni na tom, abychom získali důvěru těch, kteří ještě váhají. Věříme, že se nám ji povede získat, jsme dobrý tým, kterému není lhostejná tato země a její občané. Dnes máme menšinovou, jednobarevnou vládu hnutí ANO bez důvěry. Hrozí její podpora především ze strany KSČM. Kdo podpoří ve skutečnosti, v tuto chvíli nevím. Kroky, které tato vláda bez důvěry činí, naznačují, že je na místě obava o budoucí směřování naší země. Ani situace v Poslanecké sněmovně není jednoduchá, poprvé po 17. 11. 1989 je sněmovna roztržštěná do devíti politických subjektů. Zabránění přijímání dalších špatných zákonů bude obtížné. A v této dnešní, rozjitřené a dovolím si říci i rozdělené společnosti nemá místo lhostejnost a mávnutí ruky, že hlas jednotlivce stejně nic nedokáže. Není tomu tak, my všichni odpovídáme za naši budoucnost. Lhostejnost a nezájem o věci veřejné by byla chyba, které bychom brzy, a to všichni bez rozdílu, litovali.

Je nutné ještě více bojovat za svobodu a demokracii. Za to, aby se nezvyšovala šikana samostatných lidí, jako jsou např. živnostníci a podnikatelé, aby si před zákonem byli rovni opravdu všichni, aby media byla neovlivněná a poskytovala správné informace, aby nás opět někdo netahal do područí Ruska, aby se dál nerozšiřoval strach, že když někdo nevyhovuje, tak si na něho někdo jiný „klekne“. Tento všudy přítomný strach zde již byl, např. v době, kdy vládli komunisté. Jsou zde i náznaky, že by si někdo rád pohrál se základním zákonem této země, s českou Ústavou. V čí prospěch je nasnadě se dnes domnívat. Nejsem úplně přesvědčena, že ten či ti, kteří by chtěli měnit ústavní zákon, jsou vedeni pouze bohubilými úmysly ku prospěchu občanů této země. První možnost, jak projevit svou vůli, budeme mít již za pár dní v prezidentské volbě. Věřím, že zvítězí opravdu demokratický kandidát. Tato Jednička je Novoroční. Je proto trochu netradiční a obsahuje hned několik rozhovorů. V dalších Jedničkách roku 2018 vám představíme konkrétní plány ODS Praha 1 pro příští měsíce a roky. Přeji nám všem, aby tento rok byl veskrze úspěšný. Doufám, že jste do něho vstoupili tak, jako já. Pravou nohou!

JUDR. JAROSLAVA JANDEROVÁ
PŘEDSEDKYNĚ ODS PRAHA 1

2018 Pozor na osmičku

Osmička v letopočtu nevěstí nic dobrého, naopak. Mnohé národní tragédie se odehrály v letech, kdy se na konci letopočtu skvěla právě osmička.

Již kdysi dávno v roce 1618 propuklo stavovské povstání, které nakonec vyvrcholilo po několika bitvách střetnutím na Bílé hoře, ve kterém byly stavy poraženy. Ačkoli se pak pozice Habsburků v českém státě upevňovala, spustila rebelie českých stavů mnohem vážnější konflikt, třicetiletou válku.

Pražské červnové povstání (též Svatodušní bouře) bylo ozbrojeným střetem ve dnech 12. – 17. června 1848 v Praze, kterým vyvrcholil revoluční proces v českých zemích. Povstání bylo spontánní nepřipravenou vzpourou, která byla potlačena vojskem. Zahynulo při něm více než 40 osob. Následoval tzv. Bachův absolutismus. Byla vybudována propracovaná síť tajné policie, rozšířilo se udavačství. V české části společnosti panovala atmosféra strachu. Probíhala germanizace školství a všeho českého. Bachova byrokracie pracovala za naprostého

vyloučení veřejnosti. Tento způsob vlády byl také občas označován jako „vše pro lid, ale nic skrze lid“.

V roce 1918 sice vznikla samostatná Československá republika, která ale po dvaceti letech skončila nejprve odtržením Sudet v roce 1938 (další osmička) a obsazením německou armádou v březnu roku následujícího. V únoru 1948 provedli komunisté, podporovaní ze zahraničí Sovětským svazem, puč, který uvrhnul zemi do komunistické poroby. Rok 1968 sice znamenal pokus vymanit se z komunistické totality a nahradit ji tzv. socialismem s lidskou tvář, skončil ale obsazením Československa vojsky pěti spřátelených států.

Světlou výjimkou snad byla demonstrace na Škroupově náměstí v Praze v prosinci 1988. Díky návštěvě francouzského prezidenta Françoise Mitterranda, který se mimo jiné se-

šel s předními českými disidenty, se 10. prosince 1988 na pražském Škroupově náměstí u příležitosti Dne lidských práv konalo první povolené veřejné shromáždění, které poprvé od nástupu normalizace mohla uspořádat nezávislá hnutí.

Po tomto shromáždění již úřady žádnou podobnou akci nepovolily a naopak hned v lednu 1989 při rozehnání demonstrací při tzv. Palachově

týdnu neváhaly použít tvrdé policejní prostředky. Ale lidé se již přestávali bát. Rok 1989 byl ve znamení otevřených protestů proti komunistické nadvládě ukončené v listopadu 1989 předáním moci Občanskému fóru. Pamatujme si prosím tento okamžik a polistopadovou atmosféru naděje a euforie. Nenechme si svobodu a demokracii okleštit nebo dokonce znovu sebrat. **JAROSLAVA JANDEROVÁ**

Selektivní demokraté v akci

Státní svátek 17. listopadu má být oslavou boje proti totalitě. Rok 2017 ale bohužel ukázal, že o tu naši demokracii musíme znovu zabojovat. Ukázal to i obří koncert pro budoucnost na Václaváku.

Pořadatelé akce v médiích prezentovali jako naprosto apolitickou. Realita ukázala naprostý opak. Ve zkratce lze říci, že koncert rozdělil společnost na dvě skupiny. Na ty, kteří reprezentují či podporují tzv. Kroměřížskou výzvu, a ty ostatní. Ti měli smůlu. Na pódiu se objevili prezidentští kandidáti. Ale jen tři. Zelenou dostali pouze Marek Hilšer, Jiří Drahoš a Pavel Fišer. Ostatní na pódium nesměli. Odmítnut byl třeba Michal Horáček, nedostalo se ani na Mirka Topolánka, stávající prezident Zeman oslavy vynechával, netřeba ale pochybovat o tom, že pořadatelům nijak nechyběl. Například Horáčkovu odmítnutí je přitom do očí bijící. Ať byla jeho minulost jakákoliv, zůstává faktem, že jeho role v někdejších pohnutých listopadových událostech roku 1989 byla nepřehlédnutelná. Iniciativa MOST, kterou založil společně s Michalem Kocábem (ať již z jakýchkoliv

Akce spolku Publicum commodum v dolní části Václavského náměstí

důvodů) sehrála v úsilí o dialog s komunistickou mocí podstatnou roli. Rozhodně větší než všichni ti tři výše vyvolení dohromady. Proč zůstaly brány zavřené před Mirkem Topolánkem, je rovněž velkou otázkou. Aktivista Občanského fóra v Ostravě, osm let předseda ODS, která byla a je od počátku nej-

důležitějším a nejsilnějším nástupcem Občanského fóra. Mirek Topolánek je přes všechny možné výhrady k době jeho praktického vládnutí nezpochybnitelným demokratem a zastáncem pevného ukotvení České republiky v demokratické části současného světa. Na Václavském náměstí prokazatelně byl. Vystoupil

na pódium v dolní části Václavského náměstí, kde vzpomínkovou akci organizoval náš spolek **Publicum commodum**. Vedle něj zde návštěvníci mohli sledovat například vystoupení kapel Luboše Andršta, Milana Knížáka, analýzy historiků poslance Pavla Žáčka či Radka Schováňka a dalších. Škoda, že tato akce nestála veřejnoprávní České televizi ani za krátký šot. Jako by se diváci nesměli dozvědět, že se na Václavském náměstí odehrávalo také něco jiného než nákladný monstr koncert „pravdy a lásky“. Považuji za nutné nahlas říci, že selektivní demokracie nemá s opravdovou demokracií nic společného. Ostrakizace jednotlivců tak, jak ji předvedli organizátoři megakoncertu na Václavském náměstí, vede nakonec k ostrakizaci celé demokracie. Tedy přesně k tomu, proti čemu se tam tak hlasitě verbálně protestovalo. **JAROSLAVA JANDEROVÁ**

Mirek Topolánek

Byl bych silným prezidentem s jasnými názory

Již v první polovině ledna se vydáme k urnám, abychom zvolili nového prezidenta České republiky. Jedním z kandidátů je i bývalý předseda ODS a premiér Mirek Topolánek.

Náš rozhovor vzniká v předvánoční době, kdy je jasné, že prezident Zeman jmenuje menšinovou vládu Andreje Babiše. Jeho povolební kroky jste od začátku kritizoval. Jak byste při sestavování nové vlády postupoval jako prezident Vy?

Já bych respektoval výsledek voleb a pověřil Andreje Babiše vyjednáváním o vládě. Současně bych mu ale jasně řekl, že v případě, že by nešlo o většinovou vládu řízenou někým jiným klidně z ANO, bych se jmenováním premiéra nespěchal a už vůbec mu nesliboval druhý pokus. V žádném případě by ode mě Andrej Babiš nedostal bílý šek na menšinovou vládu v situaci, kdy v Poslanecké sněmovně existuje řada různých variant většinových koalic bez podpory extrémních stran. Tak bych naplnil nejen

díky, ale i ducha Ústavy. Pokud se někdo tváří, že stačí menšinová vláda v situaci, kdy je možná relativně sourodá většinová, tak Ústavu buď nepochopil, nebo ji „znásilňuje“.

Vy jste dokonce veřejně varoval před nástupem druhé republiky. Není to přehnané?

Nemyslím. Kombinace Babiš – Zeman v dalším prezidentském období by znamenala konec první polistopadové republiky a nástup republiky druhé. Už jsme to jednou zažili a snad si na to z dějepisů ještě vzpomeneme. Neměli bychom udělat stejnou chybu podruhé. Proto si myslím, že v tuto chvíli si nemůžeme dovolit zvolit do prezidentské funkce kladeče věnců, anebo někoho, kdo nemá politické zkušenosti. Potřebujeme silného a rozhodného prezidenta, který bude schopen tomuto spoje-

nectví čelit. Musí se navíc umět současně vypořádat s tím, co se děje v Evropě a evropské politice: další pokus o povinné a trvalé migrační kvóty, neschopnost bránit schengenskou hranici, dopady Brexitu, dělení na jádro a periferii, tlaky na federalizaci, problémy s evropským rozpočtem a dluhy eurozóny...

Předpokládám tedy, že jste si téma zahraniční a evropské politiky do startu kampaně ne zvolil náhodou...

Ano, protože právě zahraniční politika je výsadou prezidenta. A právě v zahraniční politice je třeba udělat změny a vrátit Českou republiku na cestu, kterou nastoupila po roce 1989. Česká republika jednoznačně patří do euroatlantického prostoru a do Evropské unie. To musíme říkat, ale zároveň těmto slovům dávat smysl. Před několika týdny jsem vystoupil v Bruselu před poslanci Evropského parlamentu s projevem, který jsem nazval Highway from Hell, ve kterém jsem naznačil nutnost reformy. A následně v Brně na konferenci s příznačným názvem Je EU reformovatelná? jsem teze bruselského projevu rozvedl. Evropská unie se skutečně ocitla na rozcestí. Postrádá vizi a ohrožuje ji nelegální migrace, terorismus, zadluženost a ekonomická nesvoboda. Řešení je přitom prosté. Nehledat žádnou novou vizi, ale vrátit se k evropským kořenům. My skutečně nepotřebujeme novou Evropu, ale stačí nám vrátit se k té staré. V zájmu České republiky je zůstat v Evropské unii a tvrdě hájit svoje národní zájmy a hledat pro tyto zájmy spřízněné menšiny pro blokaci a spřízněné většiny pro prosazení našeho názoru. Nehystericky, věcně a tvrdě.

V kampani akcentujete jako důležité téma postoj k migrační politice. Co namítnete těm, kteří to považují za zbytečné strašení?

To není strašení, ale realita. Můj postoj je konzistentní. Jsme účastníky Ženevské konvence, jsme povinni přijímat politické uprchlíky, kteří u nás požádají o azyl, nikoliv migranty. Jsem absolutně proti nekontrolované migraci, protože způsobuje do budoucna problém, který známe z mnoha evropských zemí, kde vedle sebe existují dvě cizorodé kultury. S migranty přichází nejen jejich náboženství, ale radikalizovaný politický islám, který představuje podobnou hrozbu jako nacismus nebo komunismus. Migrační kvóty považuji za nesmysl. Ostatně dopady neslavně, nesplnily je ani západní země. Jen co jsme je vyhodily dveřmi, vracejí se nám oknem v mnohem horší podobě. Jde o novou azylovou politiku známou pod zkratkou Dublin IV. Pokud budeme zase přehlasováni a tato politika začne platit, budou k nám migranti posíláni automaticky a nikdo se nás už nebude na nic ptát. Proto je třeba zasáhnout rychle, jinak bude pozdě.

Jakým prezidentem by v případě zvolení byl Mirek Topolánek?

Byl bych silným prezidentem s jasnými a známými názory, ale přesto, nebo spíše právě proto, bych uměl hledat

konsensus a spojit společnost. Vrátil bych České republice hrdost a dobré jméno v zahraničí a hájil národní zájmy. Víím, jak na to, byl jsem nejen premiérem, ale i předsedou Evropské rady. Zahraniční státníci mě znají, nemusím se jim představovat, vědí, že jednám přímo a tvrdě, ale také slušně a ctím pravidla a spojenecké závazky. Pokud jde o domácí politiku, mám rád lidi, rád s nimi mluvím a zajímám se o to, co je trápí, ať už jde o vysokoškolského učitele, nebo dělníka z továrny. Určitě bych bránil slabé a ohrožené děti, nemocné, seniory, živnostníky a drobné podnikatele. Bránil bych také bezpečnost lidí. Nakonec, ale ne v poslední řadě, bych bránil svobodu a demokracii, zastával se lidí v případě nespravedlnosti a šikany ze strany státu.

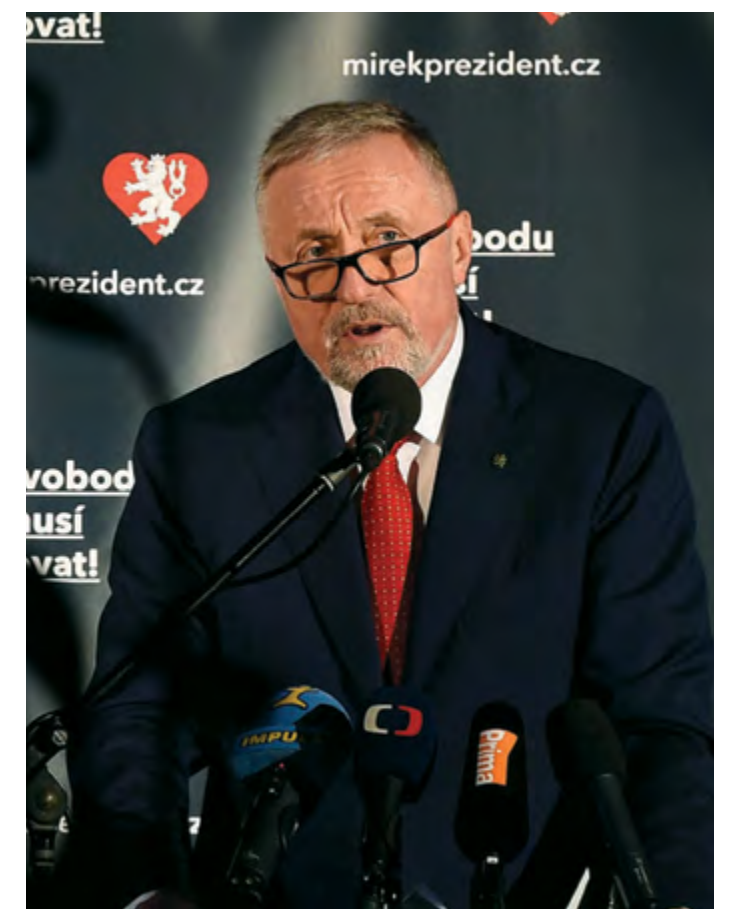
V roce 2018 oslavíme 100 let od založení republiky. Co pro vás toto výročí znamená?

Cítím hrdost na náš stát a na náš svobodný národ. Ale za svobodu, demokracii a národní svébytnost je třeba neustále bojovat. Za oněch sto let jsme žili půlstoletí v totalitě a třicet let jsme byli okupováni. Výročí sto let od založení Masarykova státu pro mě tedy znamená především státnickou povinnost bránit naši svébytnost, svobodu, demokracii, bezpečí a prosperitu. Tento boj nikdy nekončí, protože jak říkal už T. G. Masaryk, státy se udržují těmi ideály, ze kterých se zrodily.

Na závěr obligátní otázka Jedničky.

Náš časopis je určen občanům Prahy 1; jaký je váš vztah k naší městské části?

Díky Lucii jsem měl příležitost téměř šest let žít na Starém Městě a být občanem Prahy 1. Z okna jsem viděl tři kostely. Evangelický, katolický, židovský. Každý den jsem potkával tisíc let historie. To musí ovlivnit každého.

Richard Bureš: Práce je čím dál víc, ale má smysl

Richard Bureš je povoláním manažer a manažerské poučky říkájí, že má úkoly především rozdávat a ne je sám plnit. To by ale nebyl on, aby se do všech svých projektů osobně nezapojoval. Stejně u něj probíhal i rok 2017.

Richard Bureš - odstraňujeme graffiti

Vozidlo AntiGraffiti týmu

Znamená to tedy, že bude na podzim opět kandidovat?

Ano, věřím, že mám Praze 1 stále co přinést. Navíc je tu spousta projektů, které bych rád dotáhl do konce, ale za čtyři roky se při vši snaze nedá stihnout zdaleka všechno.

Co konkrétně máte v plánu v roce 2018?

Je toho skutečně hodně. V příštím čísle Jedničky plánujeme podrobný přehled toho, co se nám za uplynulé období podařilo již zrealizovat a co máme ještě v plánu. Nyní tedy alespoň malá „ochutnávka“. Podařilo se v rozpočtu vyčlenit 5 milionů korun na zavedení slibované nové formy úklidů. Klasický formát již z mnoha důvodů nefungoval a neplnil svůj účel. Nově bude probíhat pouze jarní kolo a pak dílčí úklidy po celý rok až do prvního sněhu. Jsem také velice rád, že v Praze 1 letos bude již naplno fungovat mnou prosazovaný Antigraffiti program. Potvrdilo se totiž, že syndrom rozbitého okna platí nejen v New Yorku, ale i u nás. Zdi v ulicích, kde probíhal pilotní projekt, jsou nejen čistší, přidávají se k nám soukromí majitelé domů, ale i dle informací od lidí dochází v ulicích, které jsou plošně čistěny, k viditelnému snížení narušování veřejného pořádku, hluku a drobné kriminality. Takto obdobné projekty fungovaly jinde ve světě a jsem rád, že je tomu i v Praze. Další oblast, která mi ubírá hodně z pracovního, ale i ze soukromého času, je oblast IT. Je to něco, co na první pohled není vidět, vždy bude z mnoha stran kritizováno od těch, kteří tomu nerozumí, ale osobně vím, že výsledky se dostávají. Jedním z příkladů je například ocenění, které jsme loni v listopadu obdrželi v soutěži Egovernment the best 2017, jejímž cílem je představovat nejzajímavější projekty elektronizace veřejné správy v České republice. Kvůli ocenění to ale nedělám a důležitější je, že letos dokončíme implementace mnoha důležitých aplikací, které přinesou jak lepší přístup občanů k různým situacím, tak i větší míru kontroly a transparentnosti úřadu. Pokračovat samozřejmě

budou i veškeré projekty v oblasti bezpečnosti, kterých je opravdu hodně. Mám nevýhodu proti ostatním kolegům, protože o spoustě věcí se nedá až tak veřejně mluvit.

Co oblast dopravy, která spadá do Vašich kompetencí?

Právě oblast dopravy se přímo prolíná s bezpečností. V realizaci již jsou výsuvné sloupky jako součást ochrany některých měkkých cílů a čekáme na stavební povolení pro projekt ochrany Kampy a Starého města, který by měl z části řešit i problematiku nočního hluku – omezení vjezdu do rezidenčních zón. Konec roku se pak nesl v duchu změny systému zón placeného stání. Zde se nám podařilo vybojovat pro občany Prahy 1 několik podstatných změn oproti ostatním městským částem. V tomto roce se chceme zaměřit na vybudování vlastního kontrolního týmu, který bude mimo jiné na neoprávněně zaparkovaná auta umisťovat informativní „pokutové bloky“, které tyto vozy jasně odliší od aut našich rezidentů. I nadále budeme pokračovat v přípravě velkých dopravních akcí, jako je rekonstrukce lokality Vítězná – Újezd a vedení tramvajové trati Vrchlického sady. Obě akce se nám podařilo dotáhnout velmi daleko již v minulém roce, ale vzhledem k tomu, že se rozpadl tým na IPRu (Institut plánování a rozvoje hl. m. Prahy), budeme muset začít jednat opět od začátku. Chybí nám zde partneři pro dokončení těchto projektů.

Velkou měrou se podílíte i na revitalizaci chodníků. Budete v tom pokračovat?

Přestože chodníky spadají do správy hlavního města Prahy, snažíme se o ně pečovat. Po personálních změnách, které se udály v TSK (Technická správa komunikací), se naše spolupráce viditelně zlepšila. O tom svědčí také dokončení ulice Karolíny Světlé. V tomto roce plánujeme dokončení oblasti od Smetanova nábřeží až po Anenské náměstí. I nadále chceme pokračovat v opravách chodníků na Starém Městě, kde jako Městská část Praha 1 posledních několik let spojujeme svou činnost s akcí společnosti PRE, která provádí rozsáhlou obnovu kabelů. Praha 1 tak spojuje nutné výkopy s kompletním

Chceme čisté ulice

zkvalitňováním povrchů chodníků v dotčených oblastech. Výsledkem tak je, že všechny zasažené chodníky jsou uvedeny do lepšího stavu, než tomu bylo před výměnou elektrického vedení. Občané i podnikatelé působící na Starém Městě tak výměnou za dočasné omezení dostanou alespoň upravené chodníky.

Kontrolní elektrovozidlo Prahy 1

Pokud jde o spojení chodníků a podnikatelů, jak to bude nově se záborů?

Hodně lidí nyní mluví o digitalizaci celého systému. Projekt komplexního agendového řešení mi leží na stole a ve chvílkách volna se vracím ke znalostem projektového manažera tvořícího cílový koncept. Kdybych mohl řešit pouze tuto věc, tak věřím, že už by byl projekt dávno dokončen. Je ale třeba zasahovat do činnosti dalších subjektů, které jsou na změny velmi citlivé. Pro plnou funkčnost digitalizace agendy záborů musí do jedné databáze a platformy přejít celá související agenda. Zdigitalizovat jen vstupní stránku a mít nadále na úřadu šanony ve skříni, tak jak si to někteří představují, situaci nevyřeší. Kolovat po jednotlivých úřadech mají data, ne občan či podnikatel.

Podle toho, co říkáte, máte práci opravdu nad hlavu. Co na to říká Vaše rodina?

Dcery už jsou velké a manželka už si za ta léta zvykla. Ví, že je u mě práce na prvním místě. Má můj velký obdiv a díky za to, že díky její podpoře, trpělivosti a toleranci se mohu věnovat tomu, co snad má smysl a pomáhá ostatním.

Co byste popřál obyvatelům Prahy 1 do Nového roku?

Rád bych všem našim občanům, kromě štěstí, pevného zdraví a hodně lásky, popřál, aby se Městská část Praha 1 vyvíjela dle jejich představ, i když si uvědomuji, že každý z nás má představy odlišné. Dále také méně starostí a trochu trpělivosti i s námi politiky. Za sebe rád slíbím, že budu dělat to, co doposud, tedy nepodléhat tlakům aktivistů a naplno řešit problémy, které posunou Prahu 1 o kus dál a usnadní život nám všem.

REDAKCE

Jaroslava Janderová: ODS zvedá hlavu

Předsedkyně ODS na Praze 1 Jaroslava Janderová má za sebou rušný rok plný práce. Vánoce si užila v rodinném kruhu, ale již začala plnit své plány na rok 2018.

Paní předsedkyně, jak hodnotíte uplynulý rok?

Čas Vánoc jsem trávila výhradně se svojí rodinou a nabrala jsem nové síly. Rok 2017 byl bezesporu pracovně velmi náročný, ale stálo to za to. Mám dobrý pocit z odvedené práce. Snažím se co nejefektivněji kombinovat práci zastupitelky hlavního města s mými dalšími aktivitami na Praze 1. Na magistrátu se nám i v opozici postupně daří prosazovat alespoň části našich programových priorit. Povedlo se omezit busking, řešíme závažné problémy, jako jsou krátkodobé pronájmy (Arbnb), které dosud probíhají spíše na divoko. Pracuji na prosazení legislativní úpravy v neprospěch nelegálních průvodců, pracujeme s kolegy na řešení problému Taxi vs. Uber. Pokoušíme se řešit bezpečnostní situaci v ulicích centra, zejména noční hluk. Snažím se o prosazování programu ODS jak v legislativním výboru, v kulturním výboru ZHMP, kde jsem členkou, a v Kontrolním výboru ZHMP, kterého jsem předsedkyní. Nekompromisně hájím dodržování procesních postupů a prosazuji nápravu chyb, které jdou jak v neprospěch města, tak i občanů.

Kontrolní výbor ZHMP je doslova zahrnut podněty a stížnostmi ze strany občanů. Každému se osobně věnuji.

Potěšil mne velmi pražský výsledek ODS ve volbách, přes 16% voličských hlasů. ODS Praha 1 získala téměř

20 procent hlasů, což byl nejlepší výsledek z celé Prahy. Dokazuje to, že ODS zvedá hlavu. Lidé naši práci oceňují a začínají nám opět věřit. Za to bych chtěla všem voličům ODS moc poděkovat. Je to pro nás velká motivace a velký závazek a pro mě silný hnací motor. Přeji si, aby ODS v Praze i na Praze 1 byla co nejúspěšnější.

Jaké cíle si před sebe dáváte do roku 2018?

Cílů je mnoho. Chci dotáhnout změnu legislativy v oblasti průvodcovství. Je třeba eliminovat nelegální průvodce nejlépe obecně závaznou vyhláškou. Během příštího roku je nutné legislativně vyřešit sdílené ubytování Airbnb, které je v rámci Prahy 1 již zásadním problémem. Budu dál pracovat jako opoziční zastupitelka v oblasti kultury a cestovního ruchu. Budu se i nadále zastávat těch kulturních zařízení a kulturních akcí, které z nějakých důvodů nebyly uspokojeny v grantovém systému.

V rámci Kontrolního výboru ZHMP, jemuž předsedám, se budeme zabývat například podněty a stížnostmi v oblasti majetkových vztahů, týkajících se HMP, problematikou revitalizace Malostranského náměstí, procesní změnou loterijní obecně závazné vyhlášky, problematikou hospodaření TSK i problémem zříčené trojské lávky.

Na Městské části Praha 1, kde jsme v koalici, budu dál pracovat jako předsedkyně komise kultury. Jako místopředsedkyni Správní rady Nemocnice Na Františku mě čeká společný velký úkol, najít správné řešení pro stabilizaci této naší nemocnice. Problém je přenesen i na půdu Hlavního města Prahy, zde se ukazuje výhoda mého propojení s Městskou částí Praha 1 a zastupitelky hlavního města Prahy. Problematiku této nemocnice začali totiž využívat někteří aktivisté, členové politických stran jako jsou např. Piráti či starosta MČ Praha 7 Čížinský ke své komunální kampani.

Na podzim nás čekají komunální volby, v nichž bude chtít ODS zcela zásadně uspět. Jsme připraveni nabídnout Pražanům dobrý a srozumitelný program. A samozřejmě si ho odpracovat.

Dala jste si nějaké zvláštní předsevzetí pro rok 2018?

Předsevzetí si zásadně nedávám. Jsem pragmatická. Víím, co je třeba udělat, abych došla k cílům, které mám dlouhodobě. Takže jsem již opět v plném záprahu, čeká mě hodně práce na magistrátu i na městské části.

Děkuji také rodině, že mi poskytuje zázemí, které mi dovoluje se své práci plně věnovat. Víím, že to občas se mnou nemají jednoduché.

V koutku duše ale jedno přání mám. Zda se splnilo, Vám řeknu až v posledním čísle letošní Jedničky. **REDAKCE**

Mikuláš přišel loni hned dvakrát

Začátek prosince patřil tradičně svaté Mikulášské trojici, která hodné děti odměňuje a ty zlobivé kárá. V roce 2017 však přišla netradičně děti potěšit hned dvakrát.

Mikuláš v doprovodu dvou andělů, zlobivého čerta a místostarosty Richarda Bureše v úterý 5. 12. slavnostně otevřel kluziště na Ovocném trhu. O skvělou zábavu se postarali zpěváci z muzikálu Muž se Železnou maskou a malí krasobruslaři, kteří dětem ukázali, jaká kouzla na ledě dokážou. Poté už patřil led všem malým i velkým návštěvníkům. Ve středu 6. 12. jste mohli svatou trojici, v našem případě čtveřici, potkat na náměstíčku za Staroměstskou radnicí, kde již tradičně společně s radní Evou Špačkovou připravila program pro děti z mateřských a základních škol v Praze 1. **REDAKCE**

Vzpomínky na Vánoce

Přinášíme vám krátké ohlédnutí za svátky dvou osobností, s kterými se na stránkách našeho časopisu často setkáváte – zpěvačka **Bára Basiková** a hudební skladatel **Ondřej Soukup**.

Ti s námi zavzpomínali na své Vánoce, které měli jako děti spojené s Prahou 1.

Bára Basiková

Od narození jsem bydlela s rodiči a mladším bratrem na samém počátku Karlovy ulice, v paláci Colloredo Mansfeld, kde kdysi býval můj pradědeček správcem. Mé dětství se odehrávalo především na prostorném dvoře našeho domu, na jehož

konci stojí velká kamenná kašna s majestátní sochou Neptuna, a jako děti jsme se ho bály. Ale vůbec jsme se nebály zkoumat nejrůznější zákoutí paláce, půdu, prádelnu, chodby a především sklepy. To jsou hotové katakomby, ve kterých se dá docela snadno zabloudit. Přinášelo nám to ale tolik dobrodružství! V naší ulici jsme si dokázali hrát celé odpoledne, byla prázdná, tichá a bezpečná, znali jsme různá zákoutí, průchody a tajná schodiště, v každém domě bydlel nějaký kamarád nebo spolužák. Vedle vchodu do našeho domu sídlil slavný historický antikvariát, vedle malá parfumerie, pivnice Malvaz, kam jsem chodila tátovi se džbánem pro tmavé pivo, prodejna Krásná jizba a řezník pan Bílý. Všichni jsme se v naší ulici znali a vládl tu klid a mír, to se s dneškem nedá vůbec srovnat. Žádné davy lidí, žádná auta, žádné turistické hospody a obchůdky s nevkusnými věcmi. Žili jsme teh-

dy jako v pohádce. Domy byly sice oprýskané a špinavé, často samá lešení a výkopy, ale bylo to takové opravdové, pražské, české, naše. V létě jsme si hrávali v Klementinu a v zimě nás tatínek vodil do divadélka Říše loutek, které (naštěstí) existuje dodnes. Jinak se už poztrácelo a změnilo všechno. Na Malé náměstí jsme chodili pro hřebíčky do velikánského železářství U Rotta, do Kotců pro látky, na Perštýn se sběrem. Staré Město mělo své kouzlo, a jsem ráda, že jsem se tu narodila a vyrostla. Když jsem se v dospělosti na pár let odstěhovala, bylo to hrozné, jako bych to najednou nebyla já, stýskalo se mi, nezvykla jsem si na tu změnu a toužila se vrátit. A to se mi podařilo. Přesto, že doba a společnost se na atmosféře Starého Města neblaze podepsaly, pro mne zůstalo srdcovou záležitostí. **BÁRA BASIKOVÁ**

Ondřej Soukup

K vánočním svátkům mám velmi ambivalentní vztah. V prvním adventním týdnu propadnu depresi, která se postupně zvyšuje. Přejde až o Štědrém dnu před polednem, kdy na šnecích začnu popíjet víno. Důvody zvětšujícího se zoufalství nemusím popisovat, je možné si je domyslet.

Když jsem byl Evou Špačkovou požádán, jako Malostranák, o napsání svého pohledu na Vánoce a vzpomínek na ně, tak jsem jí napřed řekl, co si o Vánocích myslím (blbý gólové, chytří židé, výprodej všeho atd.), a že na Malé Straně bydlím teprve 20 let, jsem náplava z chudého Žižkova. První úvahu prý mohu pominout a napsat něco hezkého z dětství.

Tak tedy – rodiče, jako levicoví intelektuálové, byli samozřejmě totální ateisté. Leč kvůli svým dětem, tedy mně a bráčkovi, se překonali a Ježíška vzorně plnili. Dokonce otec velmi věrohodně předstíral, že je nadšen z rodinného večera a nelituje, že nepopíjí s kamarády ve vinárnách na Malé Straně. Ti na tom však byli stejně a toto je moje jediná vazba s Malou Stranou z dětství.

Jediné, co mě tehdy na Vánocích zajímalo, byly dárky. Žádná dopolední rodinná procházka nebo večerní

pojídání kapra, kterého jsem, jako dítě, upřímně nesnášel. Dva dárky si pamatuji dodnes a vzpomínka na ně ve mně vzbuzuje zvláštní autentické retro pocity. První byl traktor na klíček se zatáčecím volantem a řadicí pákou se třemi rychlostmi. Druhý byl obrovský vlak s kolejem, který otec přivezl ze SSSR. Strašlivá obrovská bedna, mašina vážila tak tři až čtyři kila a vagony asi po dvou. Rozestavené to zabralo celý pokoj. Táta, ač humanitně velmi vzdělaný, tak ale technicky velmi limitovaný, nebyl schopen to monstrum zprovoznit, a já několik hodin řval vzteky, že to chci hned. Až druhý den otce zachránil soused pan Sklenička a já byl konečně po frustrujícím zážitku šťastný. A teď si uvědomuji, že takových vzpomínek je vlastně víc. Jen jsou čím dál tím víc nezveřejnitelné. Tak hlavně Happy a Veselé Vánoce! **ONDŘEJ SOUKUP**

Eva Špačková: Čeká mě ještě spousta práce a proto neusínám na vavřínech

Konec roku je vždy obdobím bilancování, sedli jsme si proto s radní pro školství a občanskou společnost **Prahy 1 Evou Špačkovou** a zeptali se jí na to, jaký byl pro ni po pracovní stránce rok 2017, jaké má plány pro nadcházející rok, a nemohla samozřejmě chybět ani otázka týkající se vánočních svátků.

Jak byste zhodnotila uplynulý rok 2017?

Zhodnotila bych ho jednoznačně jako pracovní velice vydařený. Podařilo se nám dokončit řadu projektů, mezi něž patří například rekonstrukce hřiště a přilehlých šaten v Masné či dokončení velké přestavby ZŠ Curieova. Jsem také velice ráda, že se nám v Praze 1 daří neustále rozvíjet spolkový život, a připravovat tak pro obyvatele Prahy 1 krásné akce jako, je Adventní zpívání, Petrské hudební léto či Jahodové reggae. V roce 2017 se nám spolková rodina opět o něco rozrostla a přivítali jsme do ní spolky Be Culture a Spolek českých betlémářů. Světlo světla spatřil také nový projekt „Máme rádi Prahu“, do kterého se zapojují školy a školky Prahy 1, možnost shlédnout jejich výtvary budete mít od 22. ledna v Malostranské Besedě. Přestože byl rok 2017 velice plodný, je spousta práce ještě před námi, a proto neusínám na vavřínech!

Jaké máte plány pro tento rok, tedy rok 2018?

Plánů na rok 2018 je více než dost. Ihned po Novém roce začne příprava na zvýšení kapacity a generální opravu Mateřské školy Řásnovka. Změn se dočká také Mateřská škola Opletalova, kde dojde ke zvětšení prostor, což

povede k celkovému zvýšení komfortu. Nezapomínáme ani na rodiče. V příštím roce pro ně plánujeme akademii, kde budou probíhat přednášky a besedy s odborníky na téma, která rodiče nejvíce zajímají. I nadále budeme podporovat naše učitele, kteří si to opravdu zaslouží, a pár překvapení čeká i na naše školáky. Nechte se tedy překvapit.

Jak jste strávila vánoční svátky a jaká jsou Vaše oblíbená místa v Praze 1 spojená s Vánoci?

O každém Štědrém dnu se dopoledne scházíme se známými na šnecích, abychom se ujistili, že vše je při starém, jak má být, a popřáli si pěkné svátky a do Nového roku jen vše dobré. V minulosti naše kroky vždy mířily na Pražský Hrad, ale od té doby, co ho v posledních letech změnili na nedobytnou a nepřívětivou pevnost, míříme raději do malebných uliček Malé Strany. Vždy zajdeme alespoň na kávu do hotelu U tří housliček, odkud máme vzpomínku na jeden z nejkouzelnějších Štědrých večerů – svit lampy venku, padající vločky a uvnitř tak útulno. V současnosti se těšíme na večer strávený u dcery s celou rodinou, na dychtivé čekání na Ježíška vnučky Viktorky a pak na její radost z dárků a z toho, že jsme opět všichni pospolu u štědrovečerní večeře. **REDAKCE**

PF2018

DĚKUJEME VÁM
ZA DOSAVADNÍ PŘÍZEŇ
**A PŘEJEME ŠŤASTNÝ
NOVÝ ROK!**

Oblastní sdružení
Praha 1

